

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ГРУПА НАЗВ КОНОПЕЛЬ У ГОВІРКАХ ПОДІЛЬСЬКО-СЕРЕДНЬОНАДДНІПРЯНСЬКОГО СУМІЖЖЯ

У статті проаналізовано склад, структурну організацію та географічне поширення лексики на позначення конопель у говірках подільсько-середньонаддніпрянського суміжжя.

Територія діалектного подільсько-середньонаддніпрянського суміжжя на Черкащині, за даними сільськогосподарської, лексики окреслена ізоглосами західніше м. Умані і східніше річки Гнилий Тікич і є зоною перехідних говірок подільсько-середньонаддніпрянського типу [1: 15].

Фонетичні та морфологічні особливості говірок подільсько-середньонаддніпрянської межі стали предметом досліджень Є. Рудницького [2], А. Могили [3; 4], А. Очеретного [5]. Лексика ж говірок суміжжя вивчена недостатньо, хоча лексичні контакти західних і східних південних ареалів і вивчали А. Могила [3], П. Лисенко [6], І. Матвіяс [7]. А. Очеретний, досліджуючи говірки Уманщини, уклав словник діалектної лексики, основний фонд якого складають лексеми на позначення побутових реалій [5]. Спорадично представлені лексеми різних тематичних груп у праці О. Мельничука "Південноподільська говірка с. Писарівки" [8], словнику діалектної лексики Вінниччини М. Доленка [9]. В останній час у діалектології лексику вивчають за тематичними групами, що дозволяє повно і всебічно встановити зв'язок між словами і тими явищами, які вони позначають, виявити об'єм значень слів, їх уживання. Побутова лексика подільсько-середньонаддніпрянської межі, куди входить і частина досліджуваних нами говірок, докладно вивчена Г. Мартиною [10]. Але наблизитися до об'єктивного і всебічного опису лексичної диференціації певного континууму можна насамперед шляхом максимально повного охоплення лексики, здійснюваного поетапно за окремими сегментами мови [11: 14]. Тому вивчення складу, структурної організації, географічного поширення лексем на позначення конопель у говірках подільсько-середньонаддніпрянської межі є актуальним.

Лексико-семантична група (ЛСГ) на позначення конопель є складовою тематичної групи сільськогосподарської лексики і в говірках суміжжя утворює складне за внутрішньою організацією ціле. Відбиваючи сегментацію позамовної дійсності, лексеми на позначення конопель передають функціональну диференціацію, підкреслюючи їх господарську цінність, протиставлення за родом, відмінності за зовнішніми ознаками. Лексеми, що групуються навколо значення архісем, утворюють окремі парадигми, які не є ізольованими одна від одної, а перехреснюються в багатьох точках, накладаються, зумовлюючи семантичний синкретизм.

Однорічні трав'янисті рослини (*Cannabis sativa* L.), зі стебел яких виготовляють прядиво, а з насіння добувають олію, у літературній мові має назву *коноплі* лише у множинній формі [СУМ: IV, 262]. Лексему *конопля* українська мова успадкувала із давньоруської [12: 271].

У досліджуваних говірках названу сему реалізовано однотипно – *ко'нопл'і* (1–3, 6–11, 13–16, 18–26, 28–30, 34, 36, 38–43, 48–51, 53, 59–61, 70, 72, 73, 76–79, 83, 84, 86–88, 90–93, 96, 101–104, 106–108, 110, 112–114, 117, 118, 122, 124–126, 128, 129). У говірках західніше Умані і до межиріччя Гнилого і Гірського Тікичів сема репрезентована лексемою *п'рад'иво* та фонетичними варіантами *п'рад'иво*, *п'рад'іво* (5, 17, 31–35, 46, 52, 54, 56, 57, 63, 64, 66–69, 71, 74, 75, 80–82, 94, 97, 100, 105, 109, 111, 114, 116, 119–121, 123, 127, 130, 131). Видається цілком закономірним функціонування стількох варіантів лексеми *п'рад'иво* саме у говірках подільсько-середньонаддніпрянського суміжжя, зоні накладання різнодіалектних ареалів, оскільки у південно-східних говорах існує кореляція $|p'| : |p|$, а у південно-західних вона зникла [13: 65]. Появу лексеми *п'рад'иво* та її варіантів можна пояснити синкретизмом сем 'культура, загальна назва' і 'найцінніший продукт цієї культури'. У рослині коноплі найцінніший продукт стебло, що дає сировину для ткацтва – прядиво. Отже, реалізація семи 'коноплі (загальна назва)' лексемою *п'рад'иво* зумовлена градацією і динамікою цінності реалії 'рослина конопля' → 'стебло' → 'продукт праці' [14: 76]. Лексема *п'рад'іво* на позначення загальної назви конопель використовується в одеських говірках (Терешко, 95), південноподільських (Мельничук, 51), *п'рад'иво*, *п'рад'іво* 'сплутані коноплі' – у правобережнополіських (Никончук, 225), *п'ред'иво* 'льон' – у західноволинських (Жорзонюк, 189), *п'рад'іво* – у південно-східнополтавських у значеннях 'коноплі, стебла конопель, коли ще ростуть або зірвані з ниви', 'волокно з конопель, підготовлене до пряжі' (Сизько, 74). Спорадично у досліджуваних говірках спостерігається вживання форми однини – *ко'нопл'а* (4, 9, 27, 37, 66, 85, 95, 109, 121, 130) та акцентуативного варіанта *коноп'л'а* (12, 17, 55, 115). Такі форми відомі в говірках Одещини (Терешко, 96), правобережної Черкащини (Лисенко 1, 13). Лексеми, які вживаються в однині, самостійно функціонують лише у 4, 27, 85 говірках. В інших говірках вони мають паралелізми: *ко'нопл'і*, *коноп'л'а* (9, 34, 37, 55, 89, 114); *коноп'л'а*, *п'рад'иво* (17); *коноп'л'а*, *п'рад'иво* (66, 95, 109, 121, 130).

Лексична реалізація семі 'коноплі' викликає опозицію 'чоловічі стебла конопель' : 'жіночі стебла конопель'. Перша сема реалізована обмеженою кількістю лексем, найширший ареал серед яких займає загальноновживане *п'лоск'ін'* [СУМ, VI, 592]. Вузьколокальними на позначення чоловічих рослин конопель є лексема *п'лоск'ін'* із диспалаталізованим [н] (26, 34, 60, 66, 86, 99, 112, 113) та суфіксальне дериваційне утворення *п'лоск'інка* (92, 93, 95, 111). Решта назв вживаються спорадично і є вторинними номінаціями: *ман'а'ки* (115–117) – маняки – опудало, одоробало; привид, примара, стаття, фігура (НТСУМ, II, 571); *пустоц'віт* (34) – пустоцвіт – цвіт, який не дає плодів [СУМ, VIII, 402]. У говірках 89, 91 на позначення чоловічих конопель використовується атрибутивне словосполучення *'б'іл'і ко'нопл'і*, яке з цим же значенням функціонує у правобережнополіських (Ни-

кончук, 81) та гуцульських говірях (ГГ, 25). Деякі говірки не диференціюють коноплі залежно від статі. У говірках 4, 7, 8, 30, 85, 102 на позначення чоловічих стебел конопель використовується лексема *ко'нопл'і*.

Сема 'коноплі з жіночими квітками, що дають насіння та з яких виробляють грубе волокно' у досліджуваних говірках реалізується дериваційними утвореннями від основи *мат(у)* за допомогою словотворчих суфіксів -**к-**, -**інк-**, -**инк-**, -**ниц'(а)**: *мат'ірка*, *мат'інка*, *мате''ринка*, *матка*, *мат'ірниц'а*.

Загальноновживаною на всій досліджуваній території є лексема *мат'ірка*. З таким же значенням вона функціонує і в сучасній літературній українській мові [СУМ, IV, 650], у східнополіських (Лисенко 2, 130), бойківських (Онишкевич, I, 433), полтавських говірках (Ващенко, 58). З обмеженням *діал.* СУМ реєструє і лексеми *матка* (IV, 652). Для номена *матка* із значенням 'жіночі стебла конопель' зафіксовано паралелі у сумських говірках (Безкишкіна, 216). В одеських говірках ця лексема вживається у значенні 'старі багаторічні дуби' (Москаленко, 50). Всі інші субстантиви є вузьколокальними: *мате''ринка* (34, 45, 65, 66, 92–98, 107, 108, 114, 119, 127, 130); *мат'інка* (28, 29); *гаїду'р'і* (79, 89, 91, 110); *мат'ірниц'а* (90, 109, 123).

Семантика лексеми *п'рад'іво* у 50, 51, 65, 77 говірках розширюється, оскільки лексема позначає загальну назву конопель і стебла конопель із жіночими квітками.

Для реалізації семи 'коноплина, яка збуяла' мовці досліджуваних говірок користуються значною кількістю субстантивів: *коноп'лина*, *ко'нопл'а*, *ко'нопл'і*, *коно'пел'ка*, *п'лоск'ін'*, *мат'ірка*, *п'рад'иво*, *ман'а'ки*, *гаїду'р*, *гаїстур*, *гаїдук*, *го'їдак*, *гаїда'рак*, атрибутивними словосполученнями *буїна коноп'лина*, *с'імй'а'н'і ко'нопл'і* та описовою формою *побу'їала коноп'л'а*, етимологія частини з яких є прозорою. Найбільший ареал займає лексема *коноп'лина*. Значні компактні ареали у південній частині досліджуваного мікrokонтинууму утворюють лексеми *гаїду'р*, *гаїда'рак*, які фіксує ЕСУМ (I, 453) у значеннях 'коноплина, що виросла окремо', 'буїна коноплина', 'добірна конопля, з якої збирають на посів насіння', але чіткої етимології не подає. Назва *гаїда'рак* 'буїна коноплина' засвідчена у південнополіських говірках зі значенням 'коноплина, що росте окремо' (Мельничук, 68), в одеських – зі значенням 'дрібна конопля, з якої збирають на посів насіння' (Москаленко, 23). Лексема *гаїду'р* 'буїна коноплина' виявляє паралелі у правобережнополіських говірках (Никончук, 83), в одеських говірках лексема *гаїду'р'і* вживається зі значенням 'рідко посіяні, спеціально на насіння, коноплі' (Москаленко, 23; Терешко, 98). Імовірно, що лексема *гаїда'рак*, яка функціонує у південних говірках суміжжя на позначення семи 'буїна коноплина', утворена від лексеми *гаїду'р^(к)*, відомої у східнополіських говірках, та лексеми *го'їдак*, що побутує в інших говірках суміжжя (115, 121).

Опозиція сем 'звичайні коноплі' і 'коноплина, яка збуяла' активізує появу окремої лексико-семантичної мікропарадигми, в якій виділяються такі типи лексичних протиставлень: *коноп'л'а* : *го'їдак* (27); *коноп'л'а* : *коноп'л'а*, *го'їдак* (115); *коноп'л'а*, *п'рад'іво* : *го'їдак* (121); *ко'нопл'а*, *п'рад'іво* : *гаїда'рак* (130); *ко'нопл'і* : *буїна коноп'лина*, *гаїду'р* (101); *ко'нопл'і* : *гаїда'рак* (112, 125, 129); *ко'нопл'і* : *гаїда'рак*, *ман'а'ки* (124); *ко'нопл'і* : *гаїду'р* (6, 50, 65, 91, 96, 98, 99, 113); *ко'нопл'і* : *гаїстур* (128); *ко'нопл'і* : *гаїстур*, *гаїду'р* (122); *ко'нопл'і* : *коноп'лина* (1, 2, 8, 10, 13–16, 19–22, 24–26, 28, 29, 36, 38–44, 48, 50, 53, 58–61, 70, 72, 73, 76–78, 83, 84, 87, 88, 91, 102); *ко'нопл'і* : *ман'а'ки* (103, 104, 106, 117); *ко'нопл'і* : *мат'ірка* (79); *ко'нопл'і*, *коноп'л'а* : *гаїда'рак*, *коноп'л'а* (114); *ко'нопл'і*, *ко'нопл'а* : *п'лоск'ін'* (55); *ко'нопл'і*, *п'рад'іво* : *коно'пел'ка* (82); *ко'нопл'і*, *п'рад'иво* : *коноп'лина* (46, 47); *ко'нопл'і*, *п'рад'иво* : *п'рад'иво* (110); *п'рад'іво* : *гаїду'р* (74, 127, 131); *п'рад'іво* : *гаїду'р* (80, 81, 94, 97, 100, 111); *п'рад'іво* : *коноп'лина* (31, 35, 45, 69, 71, 123); *п'рад'іво* : *ман'а'ки* (105, 116); *п'рад'іво* : *с'імй'а'н'і ко'нопл'і* (64). У говірці 74 такої диференціації назв конопель не засвідчено: *ко'нопл'і* : *ко'нопл'і*.

Коло репрезентантів семи 'насіння конопель' обмежене. Здебільшого її маніфестує лексема *с'імй'а*. У мові жителів старшого покоління відзначено вживання двофонемної сполуки [мн'] на місці [мй] – *с'імн'а* (14, 19–22, 25, 38–44, 56–60, 64, 70–75, 79, 87, 88, 91, 92, 103, 104, 107, 117, 127). Ф. Жилко зауважував, що двофонемні сполуки губних з [л'], [н'] (після [м]) поширені в південно-західних говорах, а від них – частково в поліських і в південно-східних [12: 59]. У частині говірок зафіксовано загальноновживане *на'с'ін'а* (9, 19, 69, 99–101), *на'с'ін'а* (5, 46, 47, 49).

Сему 'зв'язаний сніпок вибраних конопель' у досліджуваних говірках реалізують лексеми *с'н'ін*, демінутив *с'н'і'п'ок*. У деяких говірках вживається лексема *с'ноп'ик* (59, 78, 116). Найбільший ареал займає лексема *горстка*, яка відома у літературній мові (СУМ, II, 139) і зареєстрована у словнику Б. Грінченка (I, 316). Вузькокалоно на території суміжжя є лексема *горс'т*, що вживається лише з паралельною формою *горстка* (23, 111). Невеликий острівний ареал утворює лексема *ру'чайка* (124, 125, 129, 130), яку з таким же значенням фіксує СУМ з позначкою *діал.* (VIII, 917) та словник Б. Грінченка (IV, 90).

У ряді населених пунктів рослина не культивується, тому зникла з активного вживання і відповідна назва, хоча у складі паремійних одиниць лексема *ко'нопл'і* широко використовується в говірках усєї досліджуваної території: *'вискочи'ї як Пи'лип с коно'пел'*, *їак О'мел'ко с коно'пел'ки*.

Отже, залишаючись у межах своєї ЛСГ, багато лексем на позначення конопель є полісемічними: *п'лоск'ін'* – 1) чоловічі стебла конопель; 2) буїна коноплина; *ман'а'ки* – 1) чоловічі стебла конопель; 2) буїна коноплина; *п'рад'иво* – 1) жіночі стебла конопель; 2) коноплі; 3) буїна коноплина; *мат'ірка* – 1) жіночі стебла конопель; 2) буїна коноплина; *ко'нопл'і*, *ко'нопл'а* – 1) коноплі; 2) буїна коноплина.

Ядро ЛСГ на позначення конопель у говірках подільсько-середньонадніпряньського суміжжя утворюють загальноновживані лексеми, вузькокалольні слова залишаються на периферії. Для західної зони досліджуваного діалектного континууму характерне вживання лексем, які засвідчені у південно-західних говорах. Лексеми, зафіксовані у східній зоні, виявляють паралелі найчастіше в середньонадніпряньських говірках. Вузькокалольні лексеми народної сільськогосподарської термінології мають паралелі в південно-західних, у південно-східних та північних діалектах. Спільність елементів у віддалених зонах свідчить про більш давні контакти між етнічними групами, про пізніші міжзональні зв'язки та про незалежне збереження спільного архаїчного фонду [15: 115].

- Безкишкіна – Безкишкіна М.Т. Про назви рослин конопель на Сумщині // Наукові записки Полтавського пед. ін-ту. – Т. XI. – Полтава, 1959. – С. 206–224.
- Ващенко – Ващенко В. С. Словник полтавських говорів. – Харків, 1960. – 107 с.
- ГГ – Гуцульські говірки: Короткий словник. – Львів, 1997. – 231 с.
- ЕСУМ – Етимологічний словник української мови: В 7 т. / За ред. О.С. Мельничука. – К., 1982–1989. – Т.1–3.
- Корзонюк – Корзонюк М.М. Матеріали до словника західноволинських говірок // Українська діалектна лексика. – К., 1987. – С. 62–268.
- Лисенко 1 – Лисенко П. С. Словник специфічної лексики правобережної Черкащини // Лексикографічний бюлетень. – К., 1958. – Вип. VI. – С. 5–24.
- Лисенко 2 – Лисенко П.С. Словник поліських говорів. – К., 1974. – 260 с.
- Мельничук – Мельничук О.С. Південноподільська говірка с. Писарівка // Діалектологічний бюлетень. – В. III. – К., 1951. – С. 44–69.
- Москаленко – Москаленко А.А. Словник діалектизмів українських говірок Одеської області. – Одеса, 1958. – 78 с.
- Никончук – Никончук М.В. Сільськогосподарська лексика Правобережного Полісся. – К., 1985. – 312 с.
- НТСУМ – Новий тлумачний словник української мови: В 4-х т. – К., 1999. – Т. 1–4.
- Онишкевич – Онишкевич М.Й. Словник бойківських говірок. – К., 1984. – Ч. I–II.
- СБГ – Словарь української мови / За ред. Б. Грінченка. – К.: Наукова думка., 1996. – Т. 1–4.
- Сизько – Сизько А.Т. Словник діалектної лексики говірок сіл південно-східної Полтавщини. – Дніпропетровськ, 1990. – 99 с.
- СУМ – Словник української мови. – К., 1970–1980. – Т. I–XI.
- Терешко – Терешко Л.С. Термінологія прядіння в українських говірках Одещини // Українська діалектологія і ономастика. – К., 1964. – С. 95–107.

1. Тищенко Т.М. Подільсько-середньонадніпрянське суміжжя у світлі ізоглос: Автореф. дис... канд. філол. наук. – К., 2003. – 19 с.
2. Рудницький Є. Діалекти Уманщини (Заг. характеристика) // Гуманщина: краєзнавчий збірник. – Умань, 1927. – С. 190–205.
3. Могила А. П. До характеристики середньочеркаських говірок. – К., 1958. – 64 с.
4. Могила А.П. Деякі фонетичні особливості (консонантизм) говірок Західної Черкащини // Наук. зап. КДУ. – Т. 17. – Вип. 2. 3б. філол. фак. – № 13. – 1958. – С. 165–182.
5. Очеретный А.Д. Говори Уманського району Черкаської області: Автореф. дисс... канд. філол. наук. – К., 1958. – 16 с.
6. Лисенко П. С. Словник специфічної лексики правобережної Черкащини // Лексикографічний бюлетень. – Вип. VI. – К., 1958. – С. 5–27.
7. Матвіяс І.Г. Лексичні ареали південно-східного наріччя (За матеріалами Атласу української мови // Праці XII респ. діалект. наради. – К., 1971. – С. 360–365.
8. Мельничук О. С. Південноподільська говірка с. Писарівки // Діалектологічний бюлетень. Вип. III. – К., 1951. – С. 44–69.
9. Доленко М.Т. Словник діалектної лексики Вінниччини // XII Респ. діал. нарада: Тези. – К., 1965. – С. 158–162.
10. Мартинова Г.І. Лінгвістична географія правобережної Черкащини. – Черкаси, 2000. – 265 с.
11. Гриценко П. Ю. Ареальне варіювання лексики. – К., 1990. – 269 с.
12. Німчук В. В. Давньоруська спадщина в лексиці української мови. – К., 1992. – С. 233–293.
13. Жилко Ф. Т. Нариси з діалектології української мови. – К., 1966. – 306 с.
14. Гриценко П. Ю. Моделювання системи діалектної лексики. – К., 1984. – 226 с.
15. Гриценко П.Ю., Стоянов І. А. Українсько-інослов'янські лексико-семантичні міжзональні паралелі // Слов'янське мовознавство. – К., 1988. – С. 101–124.

1. Оратівка 2. Юшківці Оратівського р-ну Вінницької обл. 3. Долинка Монастирищенського р-ну. 4. Житники 5. Зелений Ріг. 6. Сабадаш. 7. Тетерівка. 8. Павлівка Жашківського р-ну. 9. Кислин Маньківського р-ну. 10. Мар'янівка Лисянського р-ну. 11. Пединівка. 12. Озірна. 13. Гудзівка. 14. Богачівка. 15. Козацьке. 16. Княжа Звенигородського р-ну. 17. Лозоватка. 18. Топильно. 19. Терешки. 20. Сердегівка. 21. Бурти. 22. Сигнаївка Шполянського р-ну Черкаської обл. 23. Яструбинці Іллінецького р-ну. 24. Підвисоке Оратівського р-ну Вінницької обл. 25. Шабастівка. 26. Цибулів Монастирищенського р-ну. 27. Острожани. 28. Конела-Хутори. 29. Соколівка Жашківського р-ну. 30. Кишенці. 31. Буки Маньківського р-ну. 32. Ризино Звенигородського р-ну. 33. Чорна Кам'янка Маньківського р-ну. 34. Корбиново Тальнівського р-ну. 35. Гусаково. 36. Вільхivecь. 37. Скаливатка. 38. Юрківка Звенигородського р-ну. 39. Іскрине. 40. Васильків. 41. Кримки. 42. Лебедин. 43. Матусів. 44. Станіславчик Шполянського р-ну Черкаської обл. 45. Карбівка Гайсинського р-ну Вінницької обл. 46. Терлиця. 47. Халайдово. 48. Попудне. 49. Копіювата Монастирищенського р-ну. 50. Лишинівка Христинівського р-ну. 51. Подобна. 52. Дзездзелівка. 53. Іваньки Маньківського р-ну. 54. Папужинці. 55. Романівка. 56. Корбинова Гребля Тальнівського р-ну. 57. Розсоховатка Катеринопільського р-ну. 58. Стецівка Звенигородського р-ну. 59. Капустино Шполянського р-ну. 60. Ступичне Катеринопільського р-ну. 61. Соболівка Шполянського р-ну. 62.

Кузьминці Гайсинського р-ну Вінницької обл. 63. Велика Севаст'янівка. 64. Івангород Христинівського р-ну. 65. Яроватка. 66. Іванівка Уманського р-ну. 67. Вікторівка Маньківського р-ну. 68. Поташ. 69. Мошурів Тальнівського р-ну. 70. Катеринопіль Катеринопільського р-ну. 71. Колодисте Тальнівського р-ну. 72. Мокра Калигірка Катеринопільського р-ну. 73. Кавунівка Шполянського р-ну Черкаської обл. 74. Кіблич Гайсинського р-ну. 75. Цвіліхівка Теплицького р-ну Вінницької обл. 76. Верхнячка Христинівського р-ну. 77. Городецьке. 78. Кочубіївка. 79. Родниківка. 80. Старі Бабани. 81. Танське Уманського р-ну. 82. Легедзино. 83. Тальянки. 84. Білашки. 85. Майданецьке Тальнівського р-ну. 86. Петраківка. 87. Глиняна Балка. 88. Ярошівка Катеринопільського р-ну Черкаської обл. 89. Степанівка. 90. Мала Мочулка Теплицького р-ну Вінницької обл. 91. Заячківка. 92. Кузьмина Гребля Христинівського р-ну. 93. Кочержинці. 94. Собківка. 95. Громи. 96. Гродзево. 97. Степківка. 98. Заячківка. 99. Ятранівка. 100. Сушківка. 101. Бабанка Уманського р-ну. 102. Вишнопіль Тальнівського р-ну Черкаської обл. 103. Нерубайка. 104. Свердликово. 105. Журовка. 106. Кальниболот. 107. Мягкоход Новоархангельського р-ну Кіровоградської обл. 108. Пологи Теплицького р-ну. 109. Серединка Бершадського р-ну Вінницької обл. 110. Юрківка. 111. Томашівка. 112. Текуча. 113. Острівець Уманського р-ну Черкаської обл. 114. Перегонівка Голованівського р-ну. 115. Підвисоке. 116. Розсоховатець. 117. Мартинівка Новоархангельського р-ну Кіровоградської обл. 118. Краснопілка. 119. Завітне. 120. Тернівка Бершадського р-ну Вінницької обл. 121. Затишок. 122. Колодисте. 123. Ладижинка Уманського р-ну Черкаської обл. 124. Клинове. 125. Вербове Голованівського р-ну Кіровоградської обл. 126. Теофілівка. 127. Джулинка Бершадського р-ну Вінницької обл. 128. Долинівка Гайворонського р-ну. 129. Великі Трояни Ульянівського р-ну. 130. Межирічка. 131. Наливайка Голованівського р-ну Кіровоградської обл.

Матеріал надійшов до редакції 3.12.2003 р.

Тищенко Т.Н. Лексико-семантическая группа наименований конопли в говорах подольско-среднеднепровского пограничья.

В статье рассматривается состав, структурная организация, пространственная вариативность лексики, используемой для номинации конопли в говорах подольско-среднеднепровского пограничья.

Tyshchenko T.M. Lexico-Semantic group of Hemp Nomination in Dialect Varieties of Podillya and Mid-Dnieper Junction Area.

The composition, structural organization and geographical spread of the lexics dealing with hemp nomination in dialect varieties of Podillya and mid-Dnieper junction area are the concern of the present paper.